Akşamsefası

UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı:
2000 LİRA
(KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 136
5 Aralık 1991

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

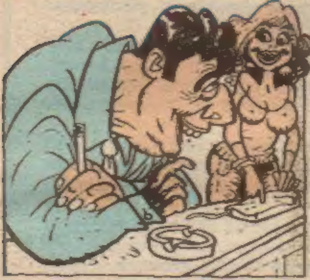

EMRE VE ŞEVKET'DEN

MURAT VE GÜRCAN'DAN
O BENİM OĞLUM...

İBRAHİM SARI'DAN
SEVGİLİ KARIM

TEKİN ARAL'DAN
AH ULAN OSMAN

MİKRO MAGANDA

● SERHAT GÜRPINAR

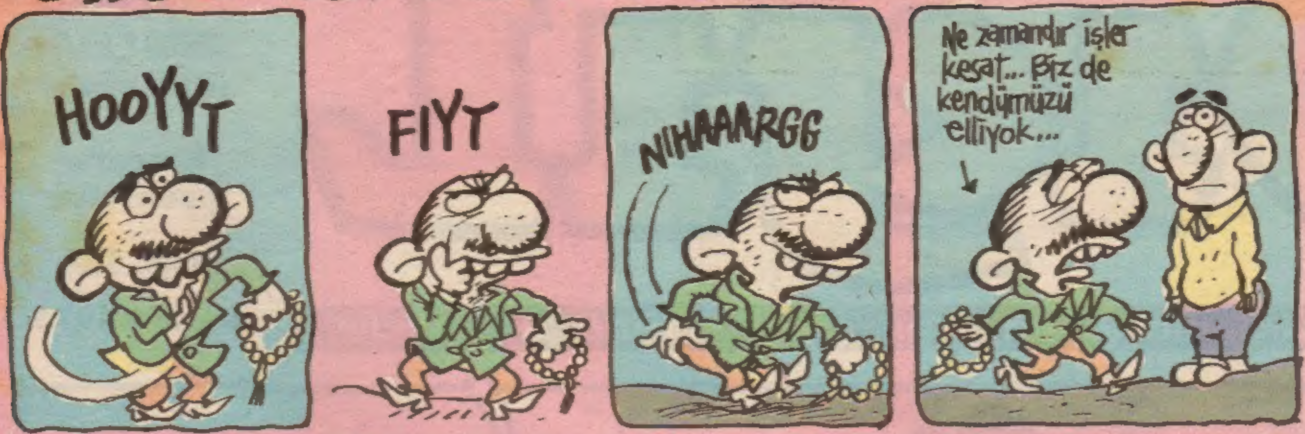

Ayıptır Şeetmesi

● MURAT

SUİKAST ŞADİ

● SELİM EVSEL

Dıgıl MEKTUPLAR

Kendimizi kandırmayalım

Artık Kürt meselesi, Türkiye'nin gündemine girmiştir. Şimdi her yerde bu konu tartışılıyor. Basın'da çeşitli yazarlar, çizerler Kürt meselesini yorumluyorlar. Doğal olarak tartışma hızla büyüyor. Demokratik bir ortamda çözüm aranıyor. Hükümet başta Süleyman Demirel olaya sakin ve tedbirli bakmaya çalışıyor. Herkesin fikrine saygı duyuyorum.

Meselenin Türk - Kürt olarak ayrımcı tartışmasına ben karşıyım. Karşılıklı yargılamalar, tarih boyutunda sınamalar bana kalırsa yanlış. Elbette her unsur tek tek irdelenmeli. Ama işe Kürt sorunu olarak bakmak yanlış. Neden mi?... Doğu bölgesinde yaşıyanlar bilir. Toprakların hakimi, asayişin hakimi, devletin hakimi her zaman toprak ağaları, ve aşiret büyükleridir.

Yıllardır T.Cumhuriyeti kurulalı beri bu toprakların gerçek yönetimi hep ağaların, aşiret reislerinin elindedir. Feodal yapı hâlâ hakimdir. Daha önce ve şu anda bile bu bölgede yaşayan insanların meclisteki temsilcileri bu ağalar ve aşiret liderleridir.

Bu bölgemiz geri bırakılmışsa bunun sorumlusu bana göre o bölgeyi temsil eden milletvekili olmuş ağalar ve aşiret liderleridir. Kendi seçmenleri için parmaklarını bile oynatmamışlardır. Hatta bu bölgenin insanının kalkınması için engellemeler bile yapmışlardır. Neden mi?... Nedeni çok açık ve nettir. Çünkü o toplumun insanı kalkınır, kültürel bir patlama yaparsa yıllardır sırtında taşıdığı ağaları ve aşiret reislerini atacaktır.

Bu nedenle bu toprak ağaları ve aşiret liderleri her zaman yaşadıkları bölgenin insanının gelişmesini istememiştir. Hemşerilerinin, köylülerinin cahil ve yoksul kalmalarına kendi sistemlerini yürütmeleri için ses çıkartmamışlardır.

Henüz yeni kurulan meclisin Doğu ve Güneydoğu milletvekillerine tek tek bakın. Hemen hemen hepsi ya toprak ağasıdır veya aşiret lideridir. Bu kişiler için PKK'nın, Türk halkı ve askeriyle çatışması memnun edicidir.

Maalesef pek çok solcu geçinen Türk ve Kürt aydınları bu gerçeği görmek istemiyorlar. İşin temelinde yukarıda bahsettiğim sömürü ortamı yatmaktadır.

Bu aşiret liderleri ve toprak ağalarının ikili oynadıklarını bilmeyen yok sanırım. Sıkıştıklarında Türk askerinin yanına koşanlar PKK'ya yardımda etmektedir.

Gelin önce bu tartışmayı burdan başlatalım ve önce feodal yapıyı ortadan silelim.

Kürt milliyetçiliğini bırakalım. Kürt milliyetçiliği de bu yapının çarpık bir biçimidir.

Kürt veya Türk milliyetçiliği yapmak çözüm değildir. Hiçbir zaman da başarılı olmamıştır. Demokratik ve çağdaş olmak için milliyetçiliği kendimize kılıf seçmeyelim.

Mutlu, özgür yarınlar tüm insanlığın olsun...

* A. Kerim Sipahi – ODTÜ

Sennur Sezer'in Türk ve Dünya şiirinin ironik ve erotik örneklerinden hazırladığı antoloji Yılmaz Yayınlarınca yayınlandı: **Uçuk Seçik Şiirler** Türk şiirinin Tevfik Fikret'ten bugüne en seçkin örneklerinin yer aldığı antolojideki dünya şiirinin çevirmenleri de ünlü şairler.

*

ŞİMDİ TİYATRO ZAMANI

KENT OYUNCULARI
Maskeli Süvari
Yazan:Mehmet Baydur
Sevgili Yelena Sergeyevna
Yazan:Razumovskaya - Paksoy
Harbiye - Tel:146 35 89

TÜRKUAZ
Modern Dans Topluluğu
Her Pazartesi - İstanbul Devlet Tiyatroları Taksim Sahnesi:149 63 51

GÜLRİZ SURURİ TİYATROSU
Tiyatrocu
Yazan:Gülriz Sururi
Karaca Tiyatro - Beyoğlu:149 16 32

YASEMİN YALÇIN TİYATROSU
Beni Biraz Yönetirmisiniz?
Beşiktaş Yumurcak Sineması:161 01 91

Dıgıl
Yıl: 3 Sayı: 136
5 Aralık 1991 Perşembe

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul
Tel: 574 54 92

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 31.200 TL - 6 AYLIK: 62.400.- TL 12 AYLIK: 124.800 TL TEL: 550 25 - 04 - 6 HAT

Akşamsefası

● SERVET GÜRBÜZ

Aksamsefası

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

AH ULAN OSMAN!

ANKARA Esenboğa Havaalanı'na indikten sonra topluca bir süre valizleri beklediler, daha sonra da kendilerini almaya gelen otobüse binip kalacakları otele doğru yola çıktılar.

Başkan yanında oturan Rıza'ya döndü. İki sıra önde oturan ve elindeki bol kadın resimli yabancı bir dergiye bakmakta olan santrafor Osman'ı işaret etti.

– **Bu namussuza dikkat et... Gözünü üstünden ayırma. İstanbul deplasmanında, oteldeki o Rus kızı olayını biliyorsun. Gene öyle bir numaralar karıştırmasın... Alçak herif neredeyse bizim namusu götürüyordu elden!...**

Olayı size geçtiğimiz haftalarda anlatmıştım. Sarıyer'le oynayacakları önemli maç için İstanbul'a gelmişler, kaldıkları otelde santrafor Osman bir Rus dilberi araklamıştı. Durumu öğrenen Başkan Kâmil de odasını kızın odası ile değiştirip kızın yatağına saklanmış Osman'ı enselemişti. Yönetici Rıza'ya sözünü ettiği olay o olaydı.

– **Sen merak etme Başkan...** Dedi Rıza... **Polis hafiyesi gibi izleyeceğim keratayı... Hiç bi halt karıştıramaz.**

Santrafor Osman gerçekten bu zamparalık konusunda müthiş herifti. Olağanüstüydü. Öyle pek yakışıklı falan da sayılmazdı ama şeytan tüyü vardı namussuzda. Kadınları adeta mıknatıs gibi çekiyordu. Uçan dişi sineği kaçırmıyordu.

Onu dünyanın parasını verip transfer ederlerken bu yanını biliyorlardı ama elleri mahkûmdu. Adam dünyanın golünü atıyordu. Onların da en büyük gereksinimi golcü futbolcuydu. Başkan Kâmil huyunu suyunu bildiği halde onca parayı bastırmış bu yüzden almıştı Osman'ı.

Otele vardıklarında tekrar uyardı Rıza'yı...

– **Herife kuş uçurtma, tamam mı?...**

– **Söylediğim gibi, sen orasını bana bırak Başkan... Kuş olsa uçamaz elimden.**

Ve otele geldikleri dakikadan itibaren de sıkı takip başladı. Rıza bir saniye bile Osman'ı yalnız bırakmıyor, adeta soluk almasına bile izin vermiyordu. Hep bir bahane ile Osman'ın civarında dolanıyor, tuvalete gitse sanki onun da gereksinimi varmış gibi peşinden tuvalete gidiyordu. Osman'ın yüzünden diğer futbolcuların da telefon etmelerini yasaklamıştı. Gelen telefonlara ise hangi futbolcuyu ararlarsa arasınlar kendisi çıkıyor, arayanın kim olduğunu öğrendikten sonra kafası yatarsa telefonu futbolculara bağlatıyor ya da onları telefona çağırtıyordu.

Kaldıkları otel lüks bir oteldi. Başkan Kâmil prensip olarak tüm deplasmanlarda takımın en iyi otellerde kalmasını istiyordu. Çünkü lüks ve iyi bir otelde kalmak moral açısından takımın üzerinde çok iyi etki yapıyordu.

Ve tabii lüks otellerde de yerlisi, yabancısı bir sürü güzel hatun bulunuyordu.

Bu defaki otelde de öyleydi. Ama Osman'a hayat yoktu. Başkan Kâmil ve peşindeki yönetici Rıza'nın korkusu Osman'ın elini kolunu bağlamıştı. Otelin lobisinde rastladığı bir iki hatuna sarkacak gibi olmuştu ama sonra başına gelecekleri düşünüp vazgeçmiş, boynunu kırıp oturmuştu.

Ankara'da yapacakları maç çok önemliydi. Ayrıca maça Başbakan'ın da gelecek olması Başkan Kâmil için maçın önemini çok daha artırmıştı. Başbakanla evvelce bir maçta daha yan yana oturmuştu ama işine yarayacak bir yakınlık kuramamıştı. Bir iki ihale işinden falan söz etmiş, ama Başbakan pek oralı olmamıştı. Ama artık Başbakan onu daha iyi tanıyordu. Çünkü Kâmil'in gazetelerin spor sayfalarında bol bol resimleri, demeçleri çıkıyordu. Bu defa sohbetleri keyifli olacaktı. Hele bir de takım iyi oynarsa Kâmil Başbakan'ın takdirlerini kazanacak gözüne girecekti.

Kiraladıkları özel otobüse binip stada geldiklerinde stat ve çevresi hıncahınç doluydu. Dedik ya önemli maçtı. Başkan Kâmil ve yönetici Rıza şeref tribününün yolunu tutarken, futbolcular, antrenör, menacer vs.

Aksamsefası

soyunma odasına gidip maça çıkmak için hazırlıklara başladılar.

Kâmil ve Rıza şeref tribününe geldiler... Kâmil kulüp başkanı olduğu için diğer kulüp başkanı ile birlikte Başbakan'ın hemen yan tarafındaki koltuklardan birinde oturacaktı. Tam yerine doğru gidiyordu ki, şeref tribününün girişinde bir dagalanma oldu... Başbakan gelmişti. Herkes ayağa kalktı. Başbakan herkesi selamlayarak yerine oturdu. Kâmil de bir koltuk sonra hemen onun yanına. Diğer kulüp başkanı öbür taraftaki yerini almıştı.

Derken takımlar sahaya çıktı. Önce Kâmil'in takımı çıkmıştı. Seyircileri selamladılar, sonra ısınmaya başladılar... Bu arada Başbakan birden Kâmil'e döndü...

– Gazetelerde falan okuyorum... Sizin takımda çok gol atan bir Osman olacakmış... Hangisi o?..

Kâmil gözleriyle sahayı taradı. Tam, **"İşte şu Başbakanım"** diyecekti... Baktı sahada Osman yoktu... Bir daha dikkatle baktı, ama yoktu.

– Şeyy... Sayın Başbakanım... Şu anda sahada yok... O biraz geç çıkar, uğurudur da!...

Osman gerçekten sahaya en son çıkardı. Bu onun uğuru idi. Soyunma odasına da en son girerdi. Bunun kendisine ve takıma uğur getirdiğine inanıyordu. Ama takımın en sonunda, bir iki adım gerisinde çıkardı sahaya. Hiç böylesine geç çıkmamıştı. Evsahibi takım ve hakemler de çıkmıştı sahaya... Neredeyse maç başlayacaktı, o daha ortada yoktu.

Sahada da görünen bir telaş başlamıştı. Teknik Direktör **Zühtü** Takım Kaptanı Haydar'la saha kenarında heyecanlı heyecanlı konuşuyordu. Kâmil arka tarafta oturmakta olan Rıza'ya bir işaret çaktı. Rıza yanına geldi. O da Osman'ın sahada olmadığını farketmişti.

Kâmil'e endişeyle:

– Abi maç başlayacak... Ben soyunma odasına gidip bir bakayım, dedi.

Az sonra da alı al moru mor geldi. Osman soyunma odasında yoktu... Daha doğrusu hiçbir yerde yoktu. Bakmadıkları yer kalmamıştı. Oysa otelden topluca çıkärlarken Osman da onlarla birlikteydi... Daha sonrasını ise kimse kesin hatırlayamıyordu. Uğur saydığı için soyunma odasına geç girmeyi adet edindiğinden yokluğunu pek farketmemişlerdi. Antrenör Zühtü de tüm maç taktiğini otelde verdiğinden o da futbolcuların arasına pek girmemiş, onun da gözünden kaçmıştı Osman'ın yokluğu.

Başkan Kâmil hırsından çıldıracaktı. Aksi gibi Başbakan da sözü Osman'dan açmıştı. Ne güzel konuşma fırsatı çıkmıştı ama her şey berbat olmuştu.

Ve maç başladı. Osman'ın yerine çaresiz yedek oyunculardan birini sokmuşlardı. Daha maçın başında bile Osman'ın eksikliği hissedilmişti. Osman'ın yerine giren Arif topu iki metreden dışarı vurmuştu. Kâmil herifin yokluğuna mı yansın, Başbakan'la kaçırdığı sohbete mi yansın şaşırmış kalmıştı.

Birden statta önce bir sessizlik oldu. Ardından müthiş bir uğultu koptu... Sonra kahkaha sesleri duyuldu. Millet gülmekten kırılıyordu. Nasıl gülmesindi ki?...

Osman üzerinde bir tek don, elinde pantolonu gömleği yarı çıplak bir vaziyette çıkış tünelinden fırlamış pistte koşuyor, arkasından da elinde koca bir sopa bir adam kovalıyordu. Pistte şöyle bir yarım turu attılar ki, Osman koşarken bir taraftan da arkasına baktığından tökezleyip düştü. Elindeki pantolonu gömleği bir yana savruldu. Adam kendisini tam yakalayacaktı, toparlanıp tekrar koşmaya başladı. Bu arada tribünler kahkahadan kırılıyordu. Kâmil ise çoktan Başbakan'ın yanından fırlamış, olup biteni öğrenmek için aşağı koşmuştu.

Osman tekrar çıkış tüneline girmek üzereydi... Ama arkasındaki adam bu defa da peşine statta görevli polisleri düşürmüştü. Osman sporcuydu... Adam daha fazla kovalayamamış, ne olduysa, Osman'ı polislere şikâyet etmişti. Osman çıkış tünelinde kayboldu. Polisler de arkasından. Olan, biten daha sonra anlaşıldı.

İki gündür otelde yönetici Rıza'nın gözetiminde bunalan Osman, ne yapmış etmiş, sonunda işi bitirmişti.

Otobüsle stadın önüne gelip otobüsten indikleri sırada kaş göz arasında tüymüş, maçın başlamasına daha bir süre olduğundan kapağı, hemen stadın yakınında oturan , eskiden tanıdığı bir hatunun evine atmıştı. Hatuna durumu otelden bir punduna getirip ettiği telefonla bildirmişti. Ama hatunun kocası eve zamansız gelince güçbela tüymüş soluğu statta almıştı.

Peşindeki eli sopalı adamdan kurtulmak için önce soyunma odasına koşmuştu. Ama kilitli olunca, can havliyle sahaya fırlatmıştı kendini.

Başkan Kâmil'in olayı örtbas edene kadar göbeği çatladı.

Ama olanlar olmuş, hem maçı kaybetmişler hem de Başbakan'a rezil olmuştu.

YEDİNCİ VİTES

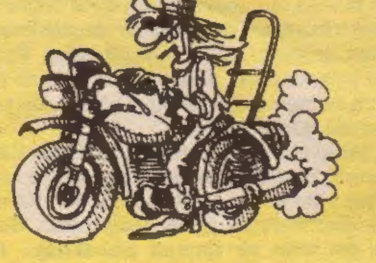

TAM GAZ GİDERKEN

- Karanlıkta... Tilkinin bakır sıçtığı bi yerdi bi takım herifler itina ile hazırlanmış paketleri, lapa lapa yağan kar'a rağmen kızaklı bi arabaya, istiflerini bozmadan istifliyorlardı. Sitress ve kar diz boyuydu... Etek modası ise dizin hafif üstündeydi o yıl. "Baba nerde kaldı yaa" dedi hırıltılı bi sesle içlerinden biri. "Lafı kesinde malları yükleyin. Baba'nın kafasını bozmayalım." dedi bi diğeri... Kar durmuş, ustura gibi bi ayaz çıkmıştı. Mal yükleme işini bitirmiş geyik muhabbeti yapıyodu adamlar... Yandaki barakanın kapısı gıcırdıyarak açıldı... "Kesin lan geyik muhabbetini" diye gürledi baba... Geldi kendi elceğizleriyle arabaya bağladı geyikleri. "İşi iyi bağladın baba" dedi adamlar... Ve deeh dedi geyiklere yola çıktı Noel Baba...

DELİSİN

- Kenefe izmarit atıyosan.
- Tişortunu giymeden önce kokluyosan.
- Biriyle konuşurken onun üstünden kıl, tüy, yün, kepek topluyosan.
- Evden çıkarken de ayaanı paspasa siliyosan.
- Lamba diye onun bunu ziline basıyosan.
- Bi bardak bozayla doyuyosan.
- "Genel de" lafını günde üçyüz kere söölüyosan.
- Çift çorap giymiyosan.
- "Aloo bilmem ne" servisi sapığı olduysan.
- Çok evcimensen.
- Hava raporu manyağıysan.
- Şarlok Holms ile Watsın kahvaltı ederken imrenmiyosan.
- Kitap okurken, adı karışık kahramana sen bi ad takmıyosan.
- İşte hayatınızı seyrederken kafana göre dublaj yapmıyosan.

İŞMİ YAANİ

- Havanın erken kararması.
- Saban ille de 76 adet çay içmek.
- Pantolon fermuarının bozulması.
- Tırnakların kirlenmesi.
- Diş fırçalarken, sandöviç, tost yerken aynadan kendini kesmek.
- Eşyaların tozlanması.
- Bi şişe parfüm, losyon sürmek.
- İnce saçlıyım diye bunalıma girmek.

SON:

Aksamsefası

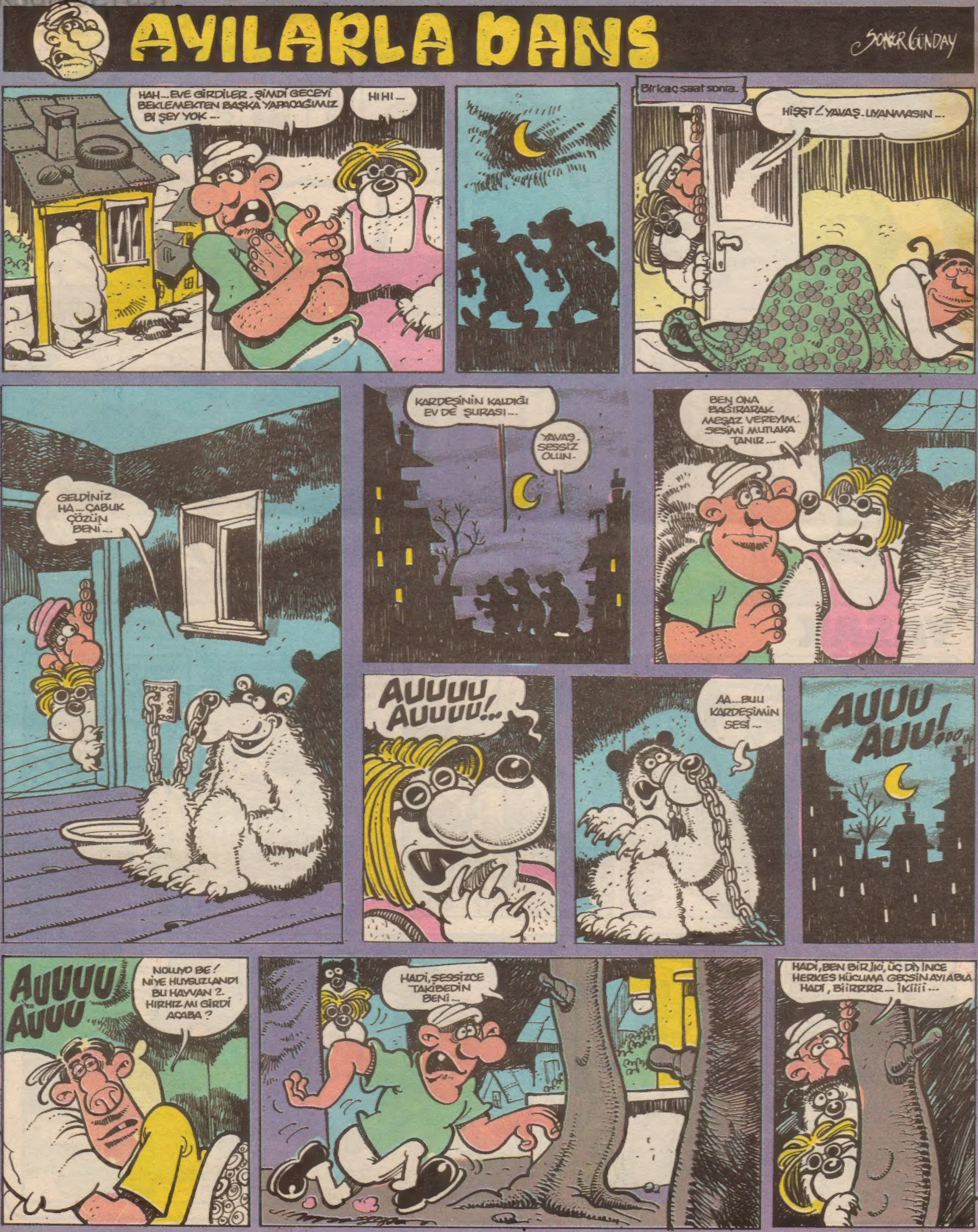

Aksamsefasi

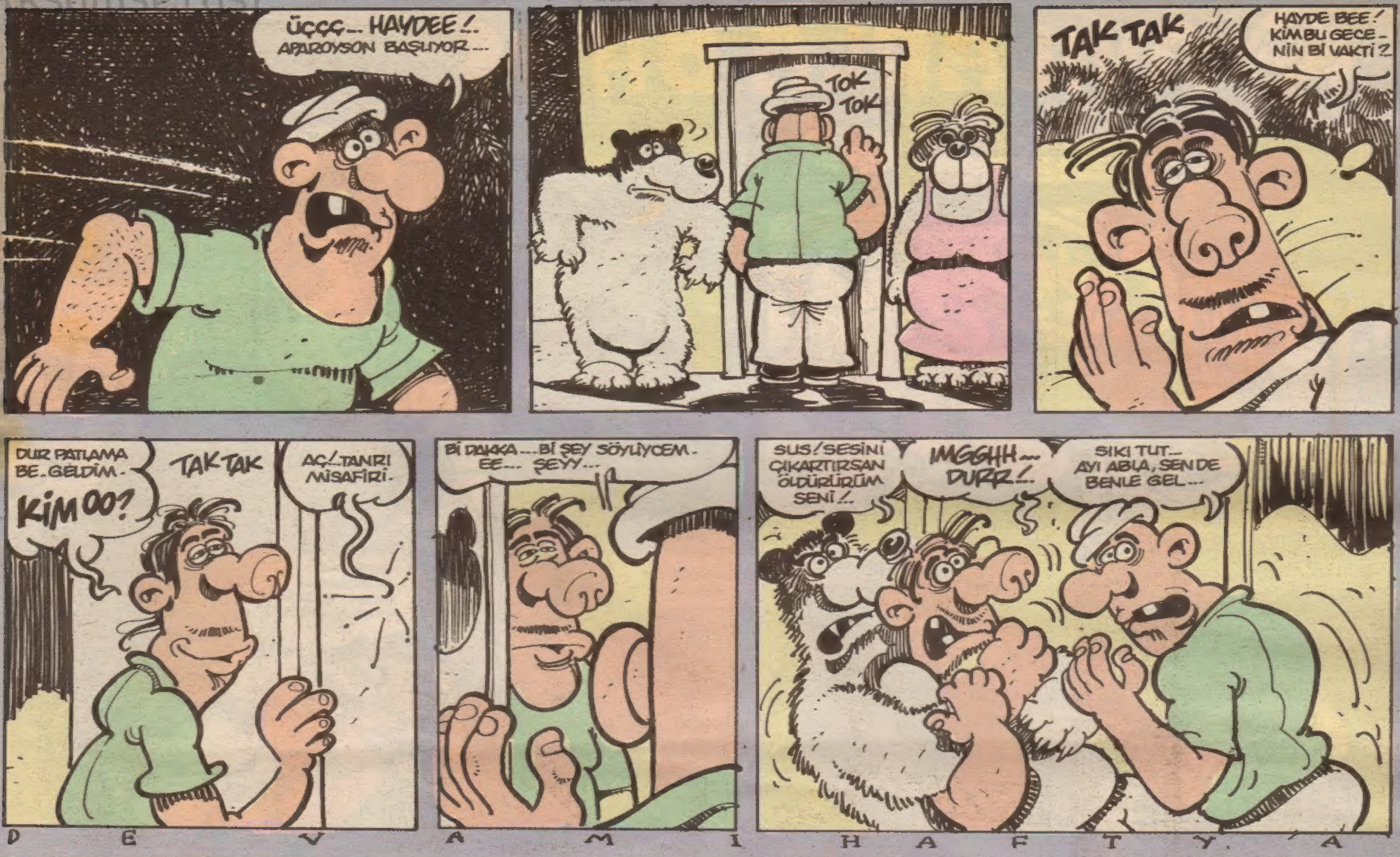

YASAK

© KAYHAN ERKAN

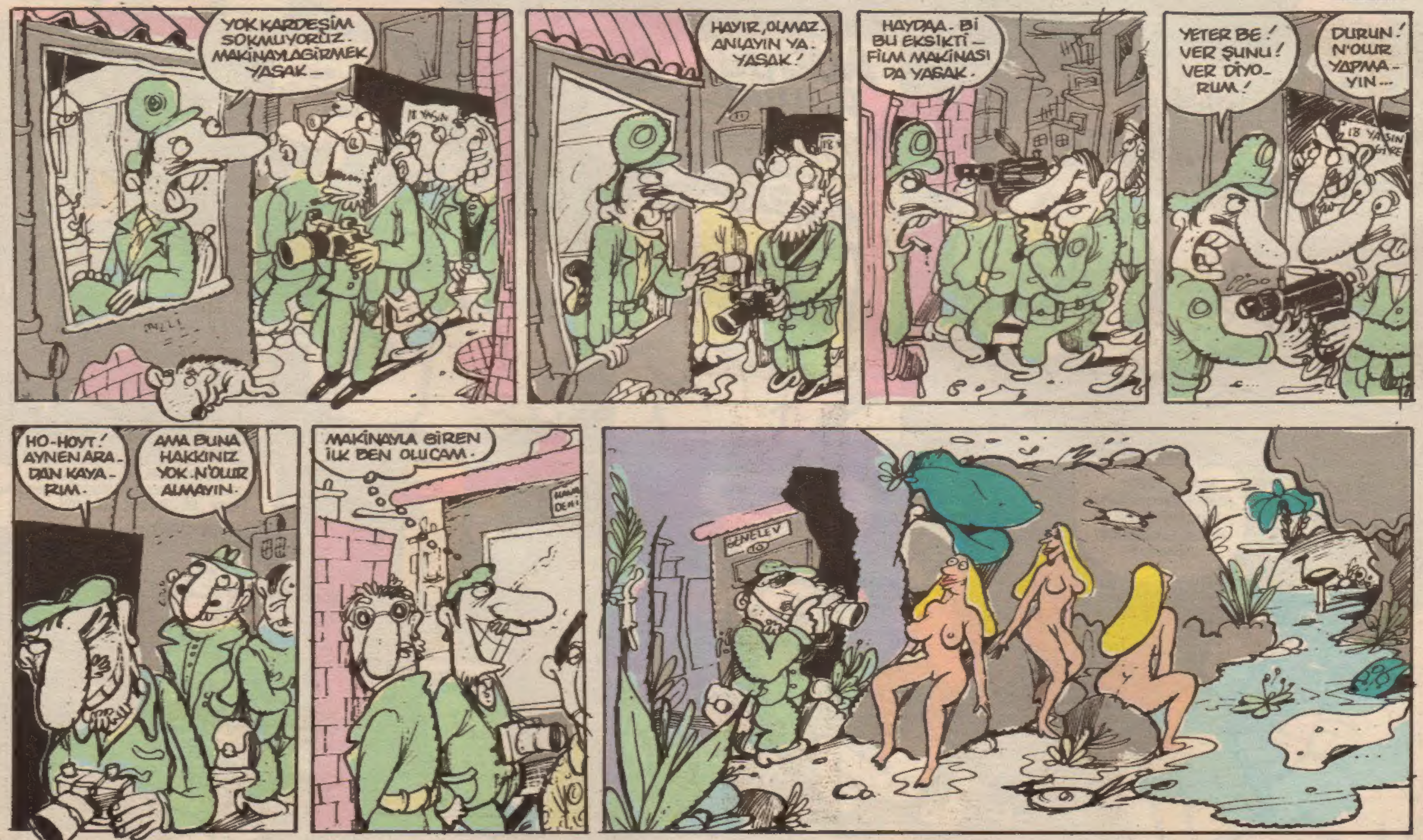

CİNDY VE TAKSİCİ

● LEVEND ÇANGA

SON

DON SAPIĞI...

● YAZAN: EMRE ÖZBAY
● ÇİZEN: ŞEVKET YALAZ

KOMİK VE DİDAKTİK RESİMLİ ROMAN = 7 × 8 = 56

● ZAFER TEMOÇİN

ÖZET: Kahramanımızın adı Rasim'dir... Yıllarca süren silik bir hayattan sonra, içindeki güçlü ve kurnaz kişilikler harekete geçip Rasim'den ayrılmışlardır.

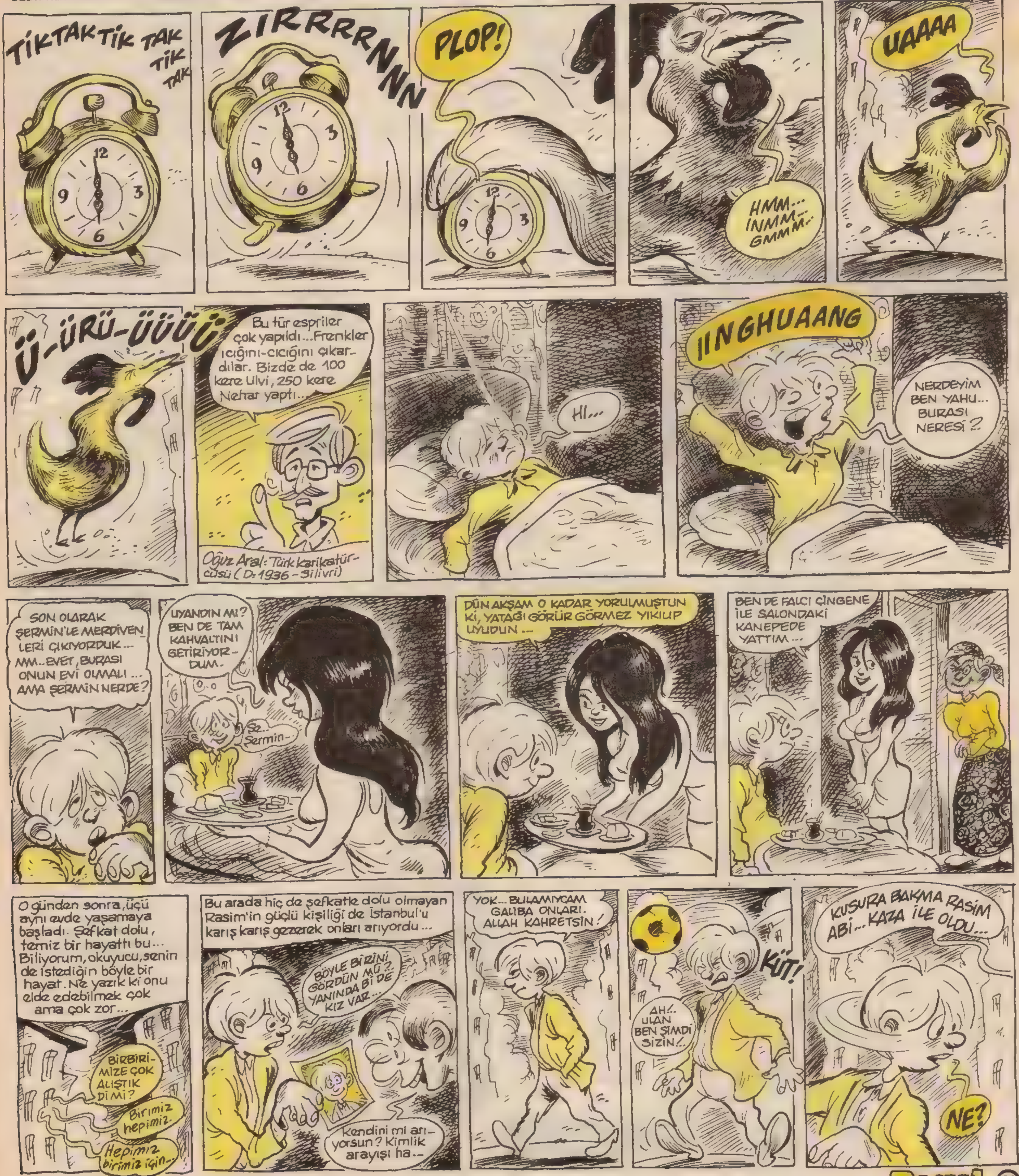

SEVGİLİ KARIM

● İBRAHİM SARI

O benim oğlum...

● YAZAN: MURAT
● ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

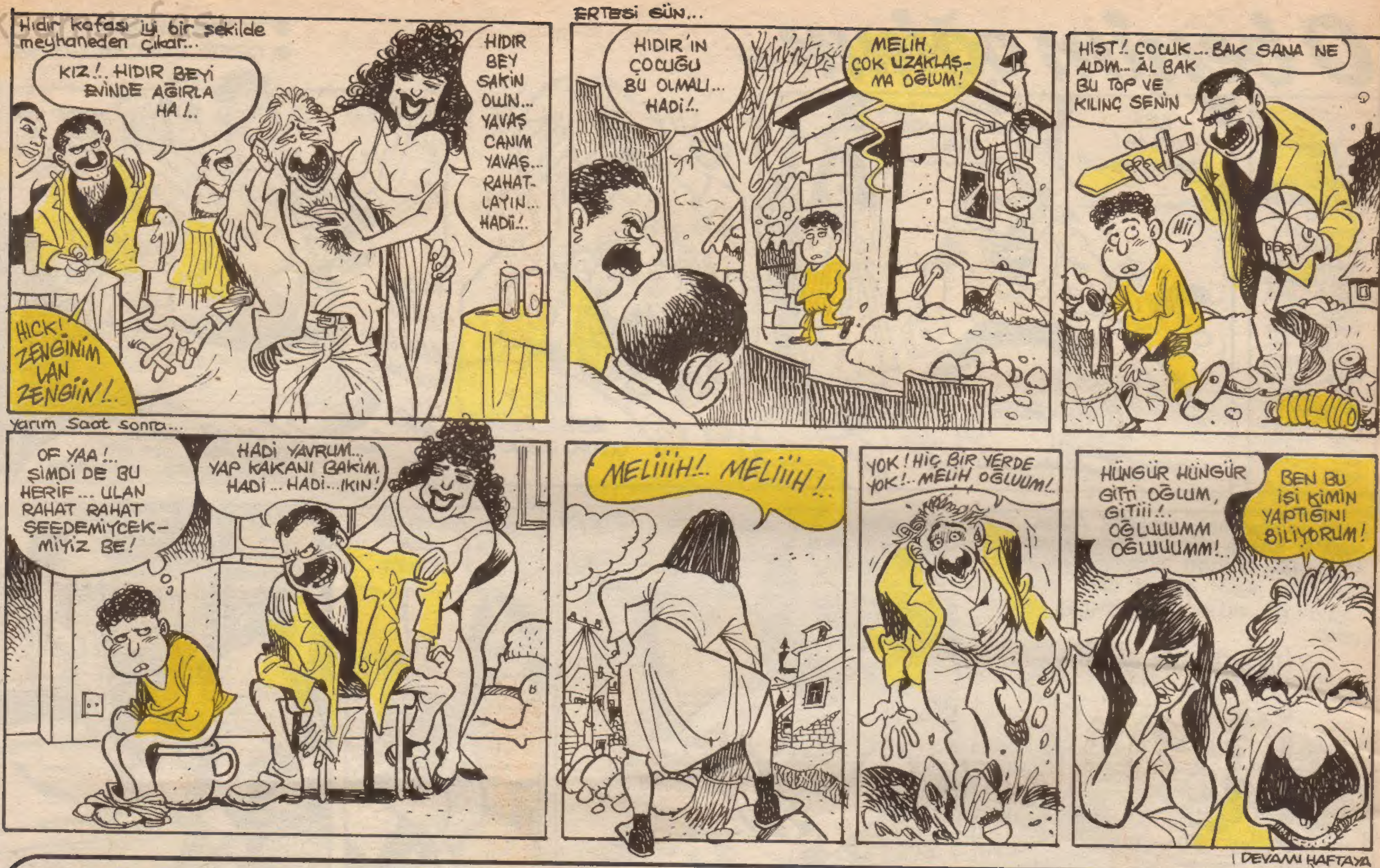

İLİŞKİNİN BÖYLESİ

● MURAT ALPAY

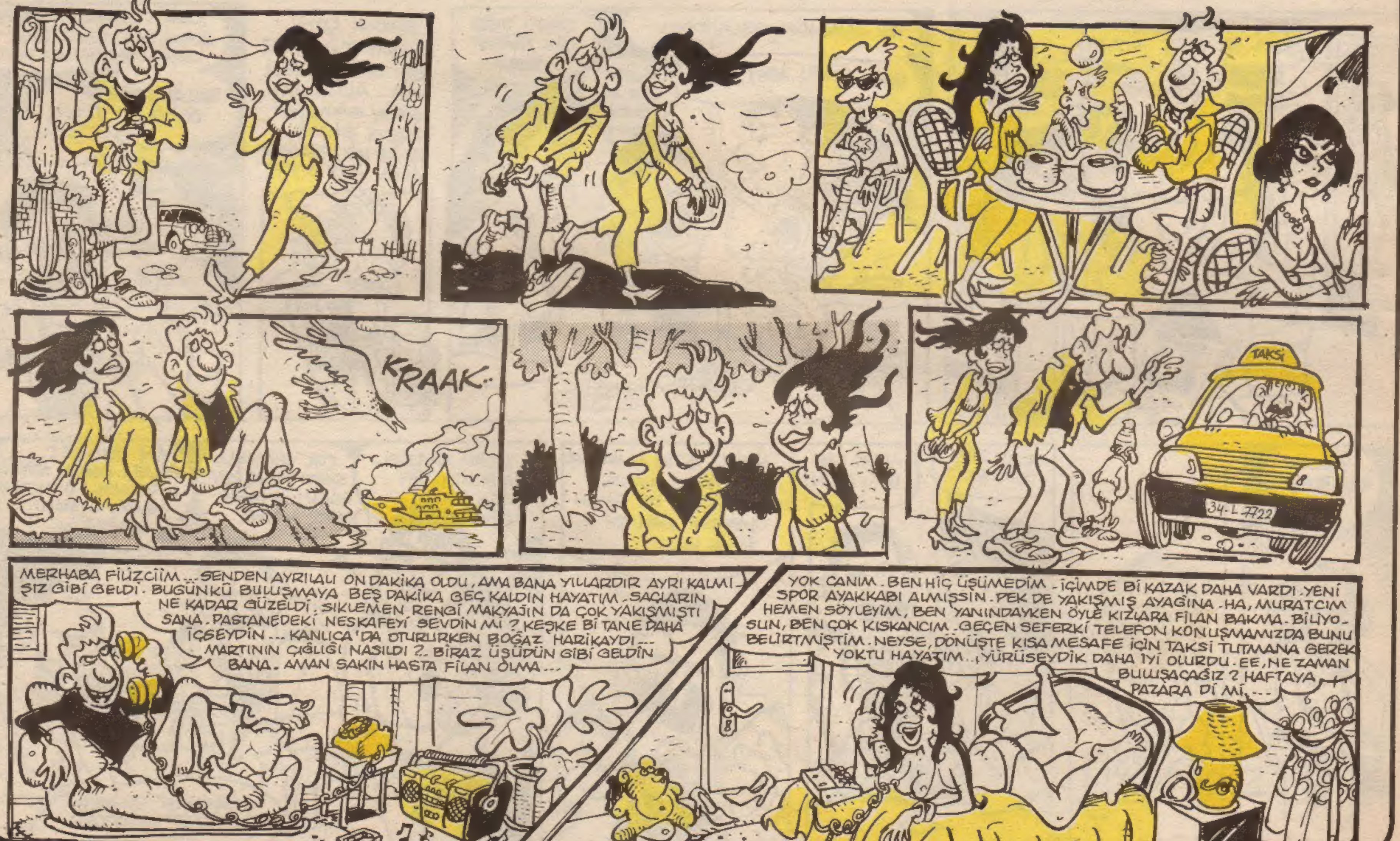

KEÇE

KUMAR OYNASA YİNE KAYBEDECEK

● OKY

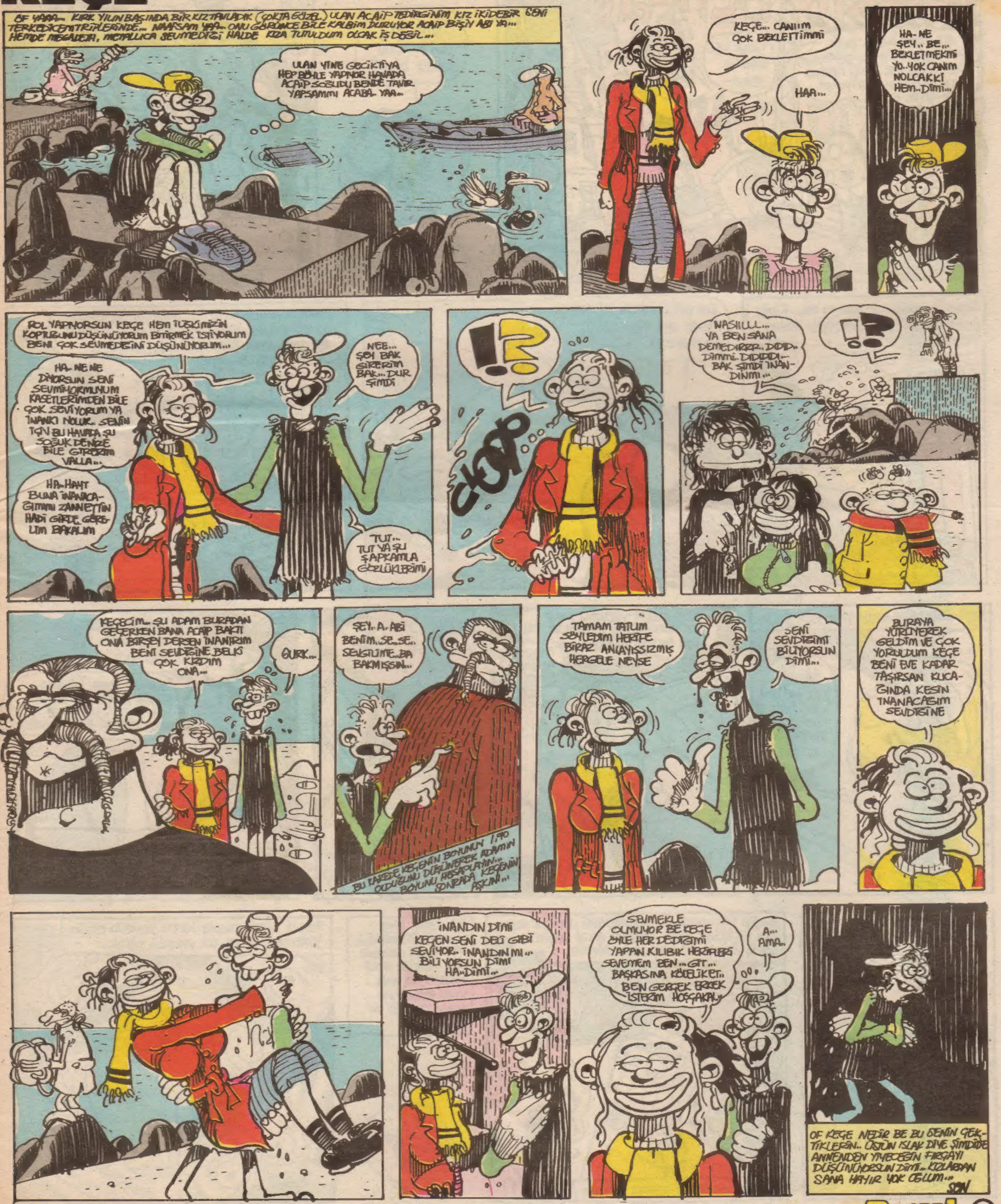

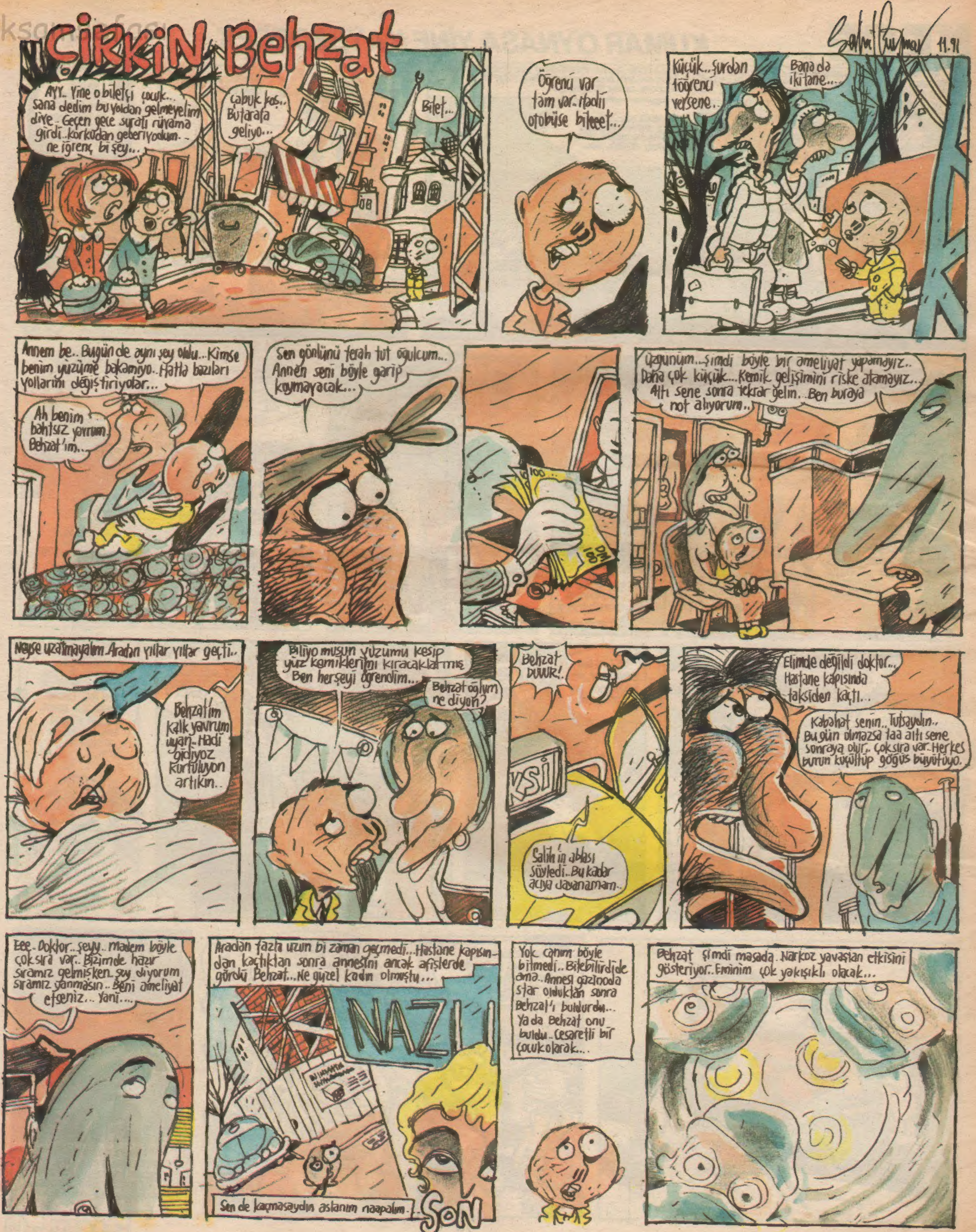
ÇİRKİN Behzat
11.91
AYY.. Yine o biletçi çocuk... sana dedim bu yoldan gelmeyelim diye.. Geçen gece suratı rüyama girdi.. korkudan geberiyodum.. ne iğrenç bi şey...
Çabuk kaç.. Bu tarafa geliyo...
Bilet...
Öğrenci var tam var.. Hadii otobüse bileeet...
Küçük... Şurdan 1 öğrenci versene...
Bana da iki tane...
Annem be.. Bugün de aynı şey oldu... Kimse benim yüzüme bakamıyo.. Hatta bazıları yollarını değiştiriyolar...
Ah benim bahtsız yavrum Behzat'ım...
Sen gönlünü ferah tut oğulcum.. Annen seni böyle garip koymayacak...
100
DM 100
Üzgünüm... Şimdi böyle bir ameliyat yapamayız.. Daha çok küçük... Kemik gelişimini riske atamayız.. Altı sene sonra tekrar gelin... Ben buraya not alıyorum..
Neyse uzatmayalım. Aradan yıllar yıllar geçti..
Behzat'ım kalk yavrum uyan.. Hadi gidiyoz kurtuluyon artıkın..
Biliyo musun yüzümü kesip yüz kemiklerimi kıracaklarmış. Ben herşeyi öğrendim...
Behzat oğlum ne diyon?
Behzat DUUR!.
Salih'in ablası söyledi.. Bu kadar acıya dayanamam..
Elimde değildi doktor... Hastane kapısında taksiden kaçtı...
Kabahat senin.. Tutsaydın.. Bugün olmazsa taa altı sene sonraya olur.. Çok sıra var.. Herkes burun küçültüp göğüs büyütüyo.
Eee.. Doktor.. şeyy.. madem böyle çok sıra var.. Bizimde hazır sıramız gelmişken.. şey diyorum sıramız yanmasın.. Beni ameliyat etseniz... Yani....
Aradan fazla uzun bi zaman geçmedi... Hastane kapısından kaçtıktan sonra annesini ancak afişlerde gördü Behzat... Ne güzel kadın olmuştu...
NAZLI
Sen de kaçmasaydın aslanım naapalım..
SON
Yok canım böyle bitmedi.. Bitebilirdi de ama.. Annesi gazinoda star olduktan sonra Behzat'ı buldurdu... Ya da Behzat onu buldu.. Cesaretli bir çocuk olarak...
Behzat şimdi masada. Narkoz yavaştan etkisini gösteriyor.. Eminim çok yakışıklı olacak...